

Erkan Saltan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

26.02.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Erkan Saltan

1963 Kars doğumluyum. Tahsil hayatım lise bitince bitti. Üniversite; inadım yüzünden bir ukde olarak kaldı. Öylede kalacak. Evliyim, 2 oğlum var.

Genliğimde amatör futbol oynadım, o yaşı geçince de hep yapmak istediğim imkan ve zaman da yardımcı olunca 5 yıl kadar tiyatro oyunculuğu yapmaya çalıştım. 23 yıl çalıştığım kurum özelleşince kurumla ve onun resmi tiyatro grubuyla da (maalesef) vedalaştım.

Sırasız sıkıntılar sıradan hayatımı sıra dışı yaptı özetle.

Enteresan hayattan payıma daha çok üzölmek düştü geride kalan yıllarımda... belki de bundandır; şiir okumayı ve yazmaya çalışmayı seviyorum.

Adım "sessizlik "benim

Olmazlarımın yanında
Şimdi birde sessizliğim.
Sen haklıydın isyanında,
Ben artık bir sessizliğim.

Bu deryada uslanmadım,
Zihin tuttu ıslanmadım,
Ad koydun; değiştirdim,
Ben artık bir sessizliğim.

Ne geleceğe hayal kur,
Ne de geçmişten bir dem vur,
Gönlüm çağlar dilim durur,
Ben artık bir sessizliğim.

Hatıranda mütebessim,
Hayal meyal bir kaç resim,
O kadarım sustu sesim,
Ben artık bir sessizliğim.

26.09.2017

Erkan Saltan

Affetmedi Gençliğim

Yüreğimle dargınlık aklım ile düşmanlık,
Güdüyor affetmiyor uzaklarda gençliğim.
Onu haklı çıkardı heybemdeki pişmanlık,
Al sana vicdan dedi affetmedi gençliğim.

Nasıl da kıymetsizdi yada kalacak sandım,
O zaman bu nimeti anlamayan iz'andım,
Sayılıymış erittim bitirince uyandım,
Sonra çok af diledim affetmedi gençliğim.

Yakasına yapıştı gaip el bu günümün,
Hesabını soruyor geri gelmez dünümün,
Ne olur bu kahırla yaşarken ölümümün,
Sebebi olma dedim affetmedi gençliğim.

(2013- İstanbul)

Erkan Saltan

Aldanış

Dünya uğruna yanmaya,
Değmez diyen yanmadı mı.
Aldanmayın bu dünyaya,
Diyenler aldanmadı mı.

Mevki makam ikbalinin,
Binbir türlü hayalinin,
Sürdüdüğü son halinin,
Sonu yoktur sanmadı mı.

Akla eseni dileyen,
Varken daha da isteyen,
Ölüm çok çok uzak diyen,
Dönüpte inanmadı mı.

İbret al diyen unutup,
Dönüp kendini avutup,
Aklında dünyayı tutup,
İhtirasa kanmadı mı.

Gözünden sakındığını,
Uzakken yakındığını,
Gitmeyecek sandığını,
Rahmet ile anmadı mı.

Vakti gelmişse gidenin,
Ne önemi var nedenin,
Ahkam kesip söz edenin,
Kendide usanmadı mı.

Keyif bulut üzerinde,
Adı geçmez kederinde,
Rüyanın orta yerinde,
Ölüme uyanmadı mı,

Korkutup geçti afetler,
Yine bitmedi gafletler,
O rengarenk kıyafetler,
Beyaza boyanmadı mı.

Sırtı yaşlı olsa dağa,
Yol çıkacak o durağa,
Fani'nin sonu toprağa,
Gün gelip dayanmadı mı.

28-04-2017

Erkan Saltan

Ankaralı kız

Onu gördüm gezerken,
Bu ne güzellik derken,
Yakalandım süzerken,
Baktı Ankaralı kız.

Bir gördüm bir kaybettim,
Yüreğime kaydettim,
Ben bulmaya ahedtim,
Yıktı Ankaralı kız.

Saçı yan taralı kız,
Gönlümden vuralı kız,
Ateş salıp içime,
Yaktı Ankaralı kız.

Ulus'a Kızılay'a
Dikmen'e Çankaya'ya,
Baktım günlerce yaya,
Yoktu Ankaralı kız.

Boşa mıydı aramak,
Ne Gölbaşı ne Mamak,
Benle böyle oynamak,
Çoktu Ankaralı kız.

İş açsa da başıma,
Değdi tüm uğraşıma,
Tunalı'da karşıma,
Çıktı Ankaralı kız.

Gerek yoktu sözlere,
Baktım gülen gözlere,
Beni olduğum yere,
Çaktı Ankaralı kız.

Bu kadara kanaat,
Uzun sevdaya inat,
Mutluluğa bir kanat,
Taktı Ankaralı kız.

Artık dünya neyime,
Kavuştum dileğime,
Aşk olup yüreğime
Aktı Ankaralı kız.

15.12/2016 İstanbul

Erkan Saltan

Asude

Görmeden yaşamak azabın adı,
Mest eden bakışlı gözleri sude.
Beni böyle yakan bakış olmadı,
Gözlerimden uzak olma Asude.

Neden canım yansın ızdırap sarsın,
Bilirim ben kadar sende yanarsın,
Hayalin yeter mi mademki varsın,
Gündüz düşlerimde kalma Asude.

Ne resimlerin, ne sesin yetiyor,
Cümle sözler bir nefesin etmiyor,
Kavuşuruz demen ile bitmiyor,
Dünyayı mazeret kılma Asude.

Taşıyor yürekten hasret sel artık,
Olmasın önünde bir engel artık,
Al gel mutluluğu al da gel artık,
Kendini ömrümden çalma Asude.

İstanbul - 2016

Erkan Saltan

Aşk diyorlar.

Ortada dolaşan sözler bir yana,
Aşk dediğin nedir, tarifi nedir.
Bilen varsa, ara bul getir bana,
Söylesin bu kadar olanlar nedir.

Aslı'ya ciğeri yakmışlığı var,
Leyla'ya çöllere çıkmışlığı var,
Şirin'e dağ delip yıkılmışlığı var,
Bu zulmün sonunda olanlar nedir.

Derler ki birlikte içilen meydir,
Daimidir, kim demiş peyder peydir,
Anlamadım aşk ne menem bir şeydir,
Görür görmez aşık olanlar nedir.

Derler sevgi yönlendirir sevdaya,
Bazen bir bakışa bazen edaya,
Akıllara hiç gelmeyen vedaya,
Bitmez derken sebep olanlar nedir.

Derler sevda bağıdır koparamazsın,
Üstüne de kimseyi aramazsın,
Yarası ağırdır tek saramazsın,
Merhem iken ağrı olanlar nedir.

Zahmetsiz sevdayı isteyenlerde,
Canım feda yoluna diyenlerde,
Görünmez olurlar sorarsın nerde,
Gerçek mi hayal mi olanlar nedir.

31/01/2018

Erkan Saltan

Aşkım

Bir zamanlar emekti, bir o kadar uzaktı,
Aşkım diyebilmenin yolu zordan geçerdi
İki gönül yanmadan; yazılmamış yasaktı,
Öyle kolay söylenmez, yolu kor'dan geçerdi.

Kimseleri görmemek sevdalanmaktı candan,
Ter ile buz kesmekti, kalmaktı heyecandan,
Yüreğe kazınırdı dönülmezdi ardından,
Bir ömür pişman etmez dediğini seçerdi.

Hasreti aynı yaşar, aynı çarpar yürekler,
Kavuşabilmek için yakarışlar, dilekler,
Çölde kalanın suya yandığı gibi bekler,
O tılsımlı badeyi ellerinden içerdi.

Dilden "Aşkım", çıkması sevgi seli saçmaktı,
İkiden bire inmek, yürekleri açmaktı,
Yeryüzünü unutmak bulutlara uçmaktı,
Engelleri yok sayıp köklerini biçerdi.

Ne hastalık ne zorluk, ne sıkıntı bozmazdı,
Yokluk ile yüksünmez, varlık ile azmazdı,
Kimse adı üstüne başka bir şey yazmazdı,
Bir Aşkım demek için her şeyden vazgeçerdi.

Zirvesini bulurdu edebin, adabında,
Nezaket ve zarafet daimdi hitabında,
Bilerek kırmak olmaz, yazmazdı kitabında,
Aşık her gün kendini, kendi ile ölçerdi.

Karanlıkları sevmez ışıl ışıl gündüzdü,
Entrikadan anlamaz akli yüreği düzdü,
Bir ömür adamaya "Aşkım" en büyük sözdü,
Aşıklar nerde ise onlar ile göçerdi.

Zamandan mıdır nedir sevdalar karışıklar,
Nerde kördüğüm oldu, bu kadar dolaşıklar,
Böyle miydi sevdalar bunlar mıydı aşıklar,
Nasıl olur yerine kuru bir söz geçerdi.

Şimdilerde dillerde Elektrik aldım senden,
Senden bana aşkım de elektrik al benden,
Aşkım sözü çarpıldı geçiverdi kendinden,
Elinde olabilse başka bir ad seçerdi.

Değerlerim var benim ayrıca kariyerim,
Prensip sahibiyim bir dünya kriterim,
Beni taşıyabilen biri olsun isterim,
Aşkım hitabı için bu düpedüz hançerdi.

Aşkım, bir tanem aşkım, seni çok seviyorum,
Evi benim üstüme yapar mısın diyorum,

Seninde maaşın var, ne kadar bilmiyorum,
Aşkım bu ihanete, zehir bulur içerdi.

N'aber aşkım, iyiyim aşkım nerdesin aşkım,
Bana bağırma aşkım, sen delimisin aşkım,
Senden sıkıldım aşkım, bir gider misin aşkım,
Oldu bir küçük eşik sıkılan vazgeçerdi.

Aşkım sözü ne kadar kolay söylenir oldu,
Zirvelerde gezerken kendini yerde buldu,
İçini boşalttılar tüm manası kayboldu,
Ne yıktı bu kaleyi bunu kimler becerdi.

16/05/2016

Erkan Saltan

Aşk'tan doğan.

Dönen devran sana ne getirecek,
Bakarsın olmazdan olanlar doğar.
Sabret karanlığa elbet bitecek,
Gün günden doğmaz ki geceden doğar.

Ayları bulmuştur olmayan vuslat,
Bir damla su ile can bulan fitrat,
Kururken kuraktan cümle nebatat,
Rahman'dan rahim'e rahmetler yağar.

Arkasına sakladığı hikmetler,
Bilinseydi, bilinmezdi nimetler,
Merhamete yetmez tüm merhametler,
Nice onmaz derde, dermanı yığar.

Can emanet bir nefesten inşa'sın,
İzin yoksa mümkün mü ket aşasın,
Hünerin yok, sen olana maşasın,
Tutan arşa sığmaz ruhuna sığar.

Bir yaratanın var, yaratılmış kul,
Haddini bilerek edersen kabul,
Tüm korkunu korkut teslimiyet bul,
Vekildir; çıkmazı çıkarla boğar.

07.11.2017

Erkan Saltan

Ayrılık

Dyunca saplanır sancı ansızın,
Adı ayrılıksa zordur be gülüm.
Yüregime çöken o yokluk sızın,
İçimi kavuran kor'dur be gülüm.

İster bir gün olsun ister bir saat,
Başladığı anda duruyor hayat,
Üzmeye azmetmiş şansıma inat,
Gel de ızdırabı durdur be gülüm.

(2012- İstanbul)

Erkan Saltan

Bekliyordu...

Uzaklara bakıyordu. Birini yada bir haberi bekliyor gibiydi. Uzun uzun bakıyor yorulunca gözlerini indiriyor, birazdan tekrar ufka dikiyordu... Bu son zamanlarda sıklıkla yaşadığı bir durumdu.

Aslında belkide gitmediğini bekliyordu. Gelsin istediğini bekliyordu kimbilir. Ama gitmiyor bekliyor, bekliyordu. Sorular cevapsız kalıyor o yüzden tekrar sorulmuyordu beklediğine dair.

Yorgundu, yorgun ötesi.. ondan mıydı? Beklerken gösterdiği azmin yarısını gösterse gidecekti aslında. Ama hayır o sadece bekliyordu. Gitmemek yorgunluktan değildi, bir karardı. Ve o kadar belliydi ki. Beklemek daha çok yoruyor ama asla pes etmiyordu. Bıkmıyor, usanmıyor ve umudunu kaybetmiyordu.

Saçlarına düşen aklar, yüzündeki çizgiler yıldırılmıyordu. Çocukluğunun moralini, gençliğinin gücünü, olgunluğunun tecrübesini biraraya getiriyor yenilmez oluyordu bu konuda sanki.

Ama birşey vardı, bunca sıkı sıkı sarılıp sakladığı neydi. Hayatını bilenlerin onda olmayıpta isteyebileceklerini, bekleyebileceklerini sıraladıkları listede yoktu beklediği.

Suskun olduğu kadar bıktıran bir sabırla beklerken, geçen zamandan şikayet etmiyordu, anlamaya çalışanların işlerini zorlaştırarak.

Özlemler bekliyordu. Öyle sıradan değil, burnunun direği sızlayarak, içi her saniye ayrı yanarak ve belli etmeden. Bekliyordu hasretle.

Hali; haliyle, üzüyordu gören ve bilenleri. Yardım kabul etmiyor geri adım atmıyordu. Zordu durumu ve farkında bile değildi. Zaten kimseyi dinlemiyor, bir şeyde söylemiyordu.

Suskunluk alışkanlığı olmuştu. Yada bir şekilde mecburiyeti. Anlatamamak vardı ucunda.

Olmamıştı, gelip bulmamıştı onu, yada o bulamamıştı.

Yıllar geçmiş, ömrün son demine gelmişti. Ufka böyle dalması, acelesi ondandı. Yıllardır yolunu gözlediği, sonunda da olsa yoluna çıksındı. Bekliyordu...

Belki de ondan bulamamıştı. Sevdanın ama böylesine bir sevdanın benzeri yoktu çünkü.

O ulaşamadığı ama aklından, yüreğinden hiç silemediğini bekliyordu.

O bir hayalin hayat bulmasını bekliyordu...

O sevdiğini bekliyor,
"Bir hayali seviyordu"...

Ve ey hayal...

Bir mecnun misali bozduğum aklım,
Tek senin eserin sorma; bu ne hal.
Hayal olsun adın, ey adı saklım,
Umarım gücüne gitmez be hayal.

Bütün hesapları aklından silsen,
Seni nasıl sevdim bir onu bilsen,
Dünya kadar bir kalp ile sevilsen,
Sevgimin zerresi etmez be hayal.

Saçların çağlayan gür bir şelale,
Gözlerin sevgiyle dolu meşale,
Ay yüzünde ay'a inat bir hale,

Suretin aklımdan yitmez be hayal.

O eda, o endam, o selvi boyu,
Düşte görmem diye kestim uykuyu,
Senle haşır, neşir bende beş duyu,
Hayalin gözümde gitmez be hayal.

Bir insafı olur vuruluşunda,
Bitiren asalet var duruşunda,
Vuslata götüren kurtuluşunda,
Bir yolu civardan gitmez be hayal.

Ne olur bir uğra, bir yanımda dur,
Gel tut ellerimi diz dize otur,
Yada al gönlümü taştan taşa vur,
Yoksa deli hasret bitmez be hayal.

Rastlasam dünyada olsa eşine,
Belkide bu kadar düşmem peşine,
Cayır cayır yakan aşk ateşine,
Beni başka kimse itmez be hayal.

Muammaya başka muamma katar,
Tarifi nerdeyse imkansız kadar,
Bende bu illetin başka adı var,
Karasevda bile yetmez be hayal.

(07.01.2014- İstanbul)

Erkan Saltan

Ben benim İstanbul

Bağrımıza bastık her geleni,
kimsin bile demeden...
Ve dost sandık her güleni,
bir yanlış beklemeden...
Ve sökülürken ciğerlerimiz,
tek bir kelam etmeden..
Ve içimize attıklarımız,
içimiz kan ağlarken.

Tarif ettim beni ben
İstanbul'u İstanbul...

Anlık değişkenlikler duruma göre.
Tepinirken üstümüzde koca dünya,
Bir dediği bir dediğini tutmayan.
Akıllısı, akli evveli, olmazı söyleyeni.
Sen gibiyim bende,
Dört yanım da
Deli dolu İstanbul...

Güldürdük kendimize kendimiz,
Sen mi, sen mi söyle ben mi yoksa...
Hangimiz, hangimiz daha deli, hangimiz..
Boşunaydı isyanlarımız sitemlerimiz...

Ve ikimizinde belli olmadı;
Sağı solu İstanbul...

Ne yağmuru kaldırdık,
Ne de kara hazırdık.
Arada bir gülsekte kara güne hazırdık...
Ne çok vurulduk ne çok saldırıldık.
Hep nazenin edayla içten içe kavrulduk.
Kızdık sustuk ağladık ölümüne sarsıldık...

Doğru yolda değiliz,
Kabul et kaderdaşım..
Sonuçta birdir;
Aklın yolu İstanbul....

İstanbul-2016

Erkan Saltan

Beş dakika geciktim

Bekleseydin dedim ne zılgıt yedim,
Daha da üstüme gelmek istedi.
Gelip geri gitmiş sorarım dedim,
Kim kime soracak saat kaç dedi.

Sitem edecektim bağırmasaydı,
Ne var diyecektim o neler saydı,
Keşke telaffuzu çok zor olsaydı,
Kolay ki yüz kere saat kaç dedi.

Randevuya birazcık gecikmişim,
Olmazmış ben önce gelecekmişim,
Telefonda dedim uzadı işim,
Bir alo demedi saat kaç dedi.

Tamamı beş dakika geç kalmıştım,
Sanırsın ömründen yıllar çalmıştım,
Bin dakika cebe paket almıştım,
Nerdeyse bitti o; saat kaç dedi.

Ne var ki bu kadar büyütme sende,
Ne olur beş dakika çok beklesen de,
İşe yaramıyor ne söylesen de,
Her ne dedi isem saat kaç dedi...

Gel etme eyleme bir beni dinle,
Dedi artık işim olmaz seninle,
Dedim ki bir daha olmaz yeminle,
Oralı olmadı saat kaç dedi.

Bak beş dakikayı sayma sebepten,
Sen böyle yaparsan keserim hepten,
Dedim de bir patlama duyuldu cepten,
Şimşek çakar gibi saat kaç dedi.

Blöfü görmüştü çekmişti resti,
Bir kasırga oldu fırtına esti,
O baygınlık hali sesimi kesti,
Uzaklardan bir ses saat kaç dedi.

Çok sustum demek ki; gelmiyor sesin,
Dedi çok sevindim daha ne desin,
Fırsat bu fırsattı sordum nerdesin,
Eve gidiyorum saat kaç dedi.

Demedim kaç saat konuştuğunu,
Unutsun istedim çok coştüğünü,
Yarın dedim bulup bir boşluğunu,
Tamam yarın peki saat kaç dedi..

Erkan Saltan

Bilmez misin ?

Dersin halim nice benim,
Bana bir yol gelmez misin?
Eyy bir selam bekleyenim,
Ne haldeyim bilmez misin?

Etme al yanaklım sende,
Her açığım, saklım sende,
Gece gündüz aklım sende,
Ben sendeyim bilmez misin?

Güzel görüp güzel bakan,
Bakıp çaresiz bırakan,
Menevşe papatya kokan,
Ben ten'deyim bilmez misin?

Yoktur denizden karadan,
Kalkar mesafe aradan,
Hasbi hal etmek sıradan,
Ben tin'deyim bilmez misin?.

Alıp ruhumla sardığım,
Şarıp huzura vardığım,
İstemedem çok kırdığım,
Bir yerdeyim bilmez misin?

28/05/2017

Erkan Saltan

Bir bardak su

Sıcak çarpmış buram buram terlemiş,
Bir yol için serin yere geçirin.
Ter tepeden topuğa ilerlemiş,
İyi gelir bir bardak su için.

Gel de bu sofraya iştahla bakma,
Aç oturup olur muydu aç kalkma,
Boğacaktı boğazda kalan lokma,
Yutsun diye bir bardak su için.

Kah ağrının kah sızının acının,
Kah bir türlü geçmeyen bir sancının,
Vakti geldi yazılmış ilacının,
Yutamaz ki bir bardak su için.

Bir süredir yandığı kederinden,
Kahr ile düştüğü en derinden,
Haber iyi geldi uçtu yerinden,
İnsin diye bir bardak su için.

Gelmeseydi keşke ağır uykusu,
Uyumayıp görmeseydi kabusu,
Ödö kopmuş bak dinmemiş korkusu,
Dinsin diye bir bardak su için.

Bir öfkeyle bakmıyorsa ardına,
Sakin olsun diye dokun sırtına,
Koparmaya başlamadan fırtına,
Aklında ya bir bardak su için.

Panik telaş birbirine karışmış,
Endişeler evhamlarla yarışmış,
Her ne ise olan boyunu aşmış,
İlaç diye bir bardak su için.

Yüz çevirip ona sevda güneşi,
Bırakıp gitmiş ya gönlünün eşi,
İçini yakarken aşkın ateşi,
Sönsün diye bir bardak su için.

Gidişine çaresizce bakarsa,
Emek emek yığıldığı neyi varsa,
İçini pişmanlık narı yakarsa,
Üzerine bir bardak su için.

Canlının yaşarken yaşam kaynağı,
Her durumda gittiği sığınağı,
Ne zaman kurusa dili damağı,
Yaşa diye bir bardak su için.

Çöktüğünde Azrail yakasına,
Uymasın şeytanın safsatasına

İmanı satmasın yok pahasına,
Azar azar bir bardak su içirin.

Olmazsa olmazdır bilip kıymetin,
Allahın lütfu bu eşsiz nimetin,
Kaynaklar bitmeden tasarruf edin,
Anlamaza bir bardak su içirin.

İstanbul- 2016

Erkan Saltan

Bitti

-.....Bitti

-??

Tek başına sorudur..

Yada cevaptır tek başına;
Önceden sorulmuş soruya...

-Bitti.

-....

-Bitti

-Ne denemez...

Bazen;

O boşluğa "Ne" konamaz!!

"Ne" telaffuz edilemez!!

"Ne" denmeyecek bir durumdur!!

"Ne" yerine o boşluğa konacak cevap vardır...

Bazen bir, bazen bin bir..

Bilinir...

Söylenmez!!

Söylenemez!!

Cevapların içinde kaç sorunun cevabı da vardır.

Biride

"Neden"

Ondan sorulamaz.

Oda sorulamaz..

Biri;

"Bitti" der.

Diğeri;

Vurur sırtına tüm vebali,

Çeker gider...

Merak edenler anlar...

Film bitti...

24/05/2017

Erkan Saltan

Cemal SAFİ

Kalemimi anlatmak ayrı meziyet ister,
Ben anlatamam üstad şiir'e adın kafi.
Sadırdan gelenlerin, her biri bir şaheser,
Sen tek tek yazıyorsun kalplere Cemal Safi.

Sen şiirsin, şiir sen, şiir'in efendisi,
Gönüllerin adamı, şairin ta kendisi,
Mısraların Mimar'ı sözlerin Mühendis'i,
Eserler yazıyorsun kalplere Cemal Safi.

Kimi aldandım diyor, ben yandım diyor kimi,
Karışmış duygular da senle bulur tahkimi,
Sen aşığın Savcı'sı, sen aşkların Hakim'i,
Adalet yazıyorsun kalplere Cemal Safi.

Sende arar çıkışı yaşıyorken en zor'u
Derininde yakarken tutuşturduğu kor'u,
Yaralı yüreklerin gönüllerin Doktor'u.
Reçete yazıyorsun kalplere Cemal Safi.

Yanlışlar ihanetler aratmazken sıratı,
Mecburi ayrılığın acısı bir kaç katı,
Sen sırtından vurulan sevdanın Avukat'ı.
Çıkışı yazıyorsun kalplere Cemal Safi.

Kimi aşklar yürürken bir dargın bir barışık,
Kimi yürütemiyor duyguları karışık,
Sende arar çareyi, her eserin bir ışık,
Kurtuluş yazıyorsun kalplere Cemal Safi.

Erkan Saltan

Çektiğim dilim belası

Bu bana olmaz demiştim,
Oldu hemde pek alası.
Bu kadar istememiştim,
Çektiğim dilim belası.

Susmaz isen sonu budur,
N'olur bir sus bir rahat dur,
Kaldırır da yere vurur,
Hem nasıl dilim belası.

Ne dedim ki ne var bunda,
Dediklerim avucumda,
Sakındığım baş ucumda,
Olduysa dilim belası.

En doğrusu bir fermuar,
Susmak artık yeni karar.
Umarım bir işe yarar,
Son bulur dilim belası.

(2014- İstanbul)

Erkan Saltan

Değmem sana

Bir sözünle volkan gibi,
Kızarsam değmem sana.
Rüzgarınla tufan gibi,
Azarsam değmem sana.

Hayaline koydum yasak,
Uzak ol mümkünse uzak,
Her gördüğüme bin tuzak,
Kazarsam değmem sana.

Hiç aldı senin yerini,
Anla bende ederini,
Ben herkesin kaderini,
Yazarsam değmem sana.

En ala benim diyerek,
Arş'a varsan büyüyerek,
Mavi boncuğa ne gerek,
Nazarsam değmem sana.

Beni bağışla desen de,
Gönülden af dilesen de,
Pişmanlığın kalsın sen de,
Hazarsam değmem sana.

Erkan Saltan

Demedin mi sen

Bizden bir şey olmaz bir yere varmaz,
Dediğim de bana gülmedin mi sen.
Kendini ne sandın seni yaramaz,
Ne olacak sanki demedin mi sen.

Ne bir niyet vardı ne mecalimiz,
Ne şartlar uygundu, ne de halimiz,
Biz hayatı bilen akli selimiz,
Arkadaş kalırız demedin mi sen.

Güldüğüm üç günü sakladım ayrı,
Hüsrandı gerisi, olmadı hayrı,
Dedim geç sevdayı yok bundan gayrı,
Al benden o kadar demedin mi sen.

Kaç kere bilmeden laf arasında,
Belki de gelmişken tam sırasında,
Hangimizin sanki hatırasında,
Pişmanlıklar yok ki demedin mi sen.

Dedim ya yorgunum üstüme varma,
Başıma yeniden sevdayı sarma,
Biliyorsun işte bir sebep sorma,
Bir dolu engel var demedin mi sen.

Demedin mi benim sevda neyime,
Aklımda olmayan bir deneyime,
Üstelik naz yapan bu yüreğime,
Kimin sözü geçer demedin mi sen.

Demedim mi sana kal orda öyle,
Kaç kere söyledim kaç kere söyle,
Kaç kere gülerek bir de övgüyle,
Gönlüm kaymaz asla demedin mi sen.

Akıldan mantıktan zihinden girdin,
Yürekten gönülden gözden geçirdin,
Olmaza bağlayıp sözde bitirdin,
Hayal bile değil demedin mi sen.

Demedim mi sana büyük konuşma,
Aşka kafa tutup haddini aşma,
Çarpar dedim sevda bunca uğraşma,
Bana bir şey olmaz demedin mi sen.

Dünya açmazında ruhun tabibi,
Olmuşken bir yaren bir can sahibi,
Kalır mıyız böyle olduğu gibi,
Dedim de kalırız demedin mi sen.

Derinden giderken olmadan elde,
Engel olamadı onca engelde,

Çık işin içinden şimdi sen gel de,
Dedim de ne olmuş demedin mi sen.

Bu bir alışkanlık bırakırım ya,
Ben vazgeçerim de kalırsın yaya,
Dilekler tutarsın bir aramaya,
Bir daha aramam demedin mi sen.

Yok sayarım seni hem de üç günde,
Yapamazsın dedim bana güldün de,
Şimdi gönlüm sana mecbur sürgünde,
Nasıl döneceğim demedin mi sen.

Ne sen ne ben gidemezdik bir adım,
İkilemde adın oldu miladım,
Feryadına karışırken feryadım,
Dönüpte ne ettim demedin mi sen.

Bilmeden başından aklın alır da,
Bu seveda, olmadık yerde kalır da,
Ya boğarsam seni bensiz kahrda,
Mecnuna dönersin demedin mi sen.

İstanbul - 2016

Erkan Saltan

Desem / Diyeceksin

Desem ki yorgunum bitti mecalim,
Diyeceksin dinlen yatarsın geçer.
Desem öyle değil, hal değil halim,
Diyeceksin moral katarsın geçer.

Desem çok dertliyim içim kanıyor,
Türlü sıkıntım var canım yanıyor,
Çileler bağrımı adres sanıyor,
Diyeceksin söküp atarsın geçer.

Desem ki hastayım böbrekte taş var,
Ağrıya yenilmiş can ile baş var,
Donuyorken kırk derece ateş var,
Diyeceksin bir hap yutarsın geçer.

Desem başım dertte mahkemedeyim,
Olmadık iş çıktı ne halledeyim,
Kafam çok karıştı şaşkın haldeyim,
Diyeceksin vekil tutarsın geçer.

Desem bende sıkıntılar kronik,
Kimi ağır, kimisi ekonomik,
Biliyorum yanıtını ironik,
Diyeceksin hepten batarsın geçer.

Desem ki hayatım karma karışık,
Huzura götüren yollar dolaşık,
Ne bir umut kaldı ne de bir ışık,
Diyeceksin derdi satarsın geçer.

Desem ki kızgınım onca yalana,
Olmasın dediğim bunca olana,
Üstümden yürüyen cümle talana,
Diyeceksin bir kaş çatarsın geçer.

Desem keder, dedin aşkla dol'eyle,
Sen gönlünün neşesini bol'eyle,
Baş edersin mutluluğu yol eyle,
Diyeceksin gamdır budarsın geçer.

Desem ölüm dedin çaresiz vaka,
Geriye kalanlar şakadır şaka,
Ecel şerbetiyle yürürken hakk'a,
Diyeceksin bir kez tadarsın geçer.

19.01.2018

Erkan Saltan

Düş gibi 1...

(Justina)

Sarıldı yalnızlığa uzandığı yatakta,
İçini üşütmüştü oda kara kış gibi.
Aklından çıkmayanı olmasaydı uzakta,
Yanında olmayınca her yaşanan "miş" gibi.

Mış gibi olmamalı yaşanır olmalıydı,
Her zerresine kadar onunla dolmalıydı,
Vuslatta nirvanayı beraber bulmalıydı,
Bir olabilir miydi var ile varmış gibi.

Perdenin arasından süzüldü içeriye,
Şaşkınca bakıyordu benzettiği periye,
Bir an ayıramadı düş mü gerçek mi diye,
Kalakaldı öylece sanki korkarmış gibi.

Bir haleydi çehresi odayı aydınlattı,
Adım Justina dedi kendisini tanıttı,
Elmanın bir yarısı olduğunu anlattı,
Bakıyordu Alfred'de boşa bakarmış gibi.

Doğruldu neden sonra, şaşkınlığını atıp,
Getiren tutkusunu kendine hatırlatıp,
İmkansızı mümkünle biribirine katıp,
Uzansa bir hayali sanki tutarmış gibi.

Evet vardı burdaydı ve gerçektir gerçekten,
Üstünde tek kıyafet beyaz tül incecikten,
Dokunsa alev alır tülle ten aynı renkten,
Biran sakınır oldu değse yanarmış gibi.

Kaldırdı gözlerini baktı gülen yüzüne,
Masum gözler çakıldı hayran bakan gözüne,
Her şey her yer yalandı dönmüşlerdi özüne,
Asude bir nehirde öyle akarmış gibi.

Karşı koyamamıştı o davetkar bakışa,
Ellerini tutarak teslim oldu akışa,
Kim bilir bir kabuldü yürekten yakarışa,
Sanki bütün ömrünce buna yakarmış gibi.

Alfred güzelliğine bakmakla doymuyordu,
Justina konuşuyor istiyor duymuyordu,
Aşk sarhoşu olmuştu uyanıp aymıyordu,
Kızgın güneş önünde eriyen karmış gibi.

Yere vurur dünyayı bindirseler sırtına,
Ne tufan nede deprem, ne yangın ne fırtına,
Her şey koca hiçbir şey kim bakardı ardına,
Tinlerinde bir ateş şimşek çakarmış gibi.

Odanın loş ışığı aşıklara yol çizdi,
Bedenler önemsizdi duygular tertemizdi,
İçlerini titreten dokunuş tarifsizdi,
Koruyan duvarları sarssa yıkarmış gibi.

Ne bir vakit sordular, ne vakit sınır koydu,
Suskunluğun sesini çarpan yürekler duydu,
Birbirini bulmuştu işte nirvana buydu,
Yerden yükselir gibi, göğe çıkarmış gibi.

Tutup omuzlarından kaydırđı ellerini,
Kollarından inerek bulmuştu ellerini,
Ayrılmasınlar diye tutuşan ellerini,
Bırakmak istemedi sardı sıkarmış gibi.

Son buluyordu gece ayrılık vakti geldi,
Gidiyordu Justina pencereye yöneldi,
Gitme kal diyemedi aklı buna engeldi,
Kabul etti susmayı doğru kararmış gibi.

Dönüp baktı kendine bu da neydi diyordu,
Ne yaşandı şaşkındı anlam veremiyordu,
Belki düşün mü gerçek mi bilmek istemiyordu,
Büyüsü bozulurdu bundan korkarmış gibi.

15.06.2016

Erkan Saltan

Düş gibi 2

Geri döndü Justina.

Üzerinde beyaz tül kıyafeti inceden,
Gizemli edasıyla bakmadan arkasına,
Bir gece dönmez gibi süzüldü pencereden,
Gündüz siyah etekle geri döndü Justina.

Gündüze devrolmuştu gece zifir karası,
Harikulade oldu mekanın manzarası,
Adını bilmediği hayal gerçek arası,
Yaşanan bitti derken geri döndü Justina.

Gidişini seyredip ardından gidemeden,
Öylece kalakalmış çaresiz istemeden,
Gecesi çözülmeyen o da neydi demeden,
Belki de anlatmaya geri döndü Justina.

Alfred taş kesmiş gibi donmuştu, duruyordu,
Kalbin susmayan sesi heykeli vuruyordu,
Duygular akılları göğe savuruyordu,
Yoksa bunun için mi geri döndü Justina.

Yok oldu üstlerine binen cümle görevler,
Hedefte nirvanaya ulaşmış aşık devler,
Ne gizemli şatolar ya da bahçeli evler,
Mekan önemli miydi... geri döndü Justina.

Yüreklere titreten sevdanın vuslatında,
Göz göze gelmişlerdi saran güneş altında,
Ayaklar yerde değil göğün bir kaç katında,
Birlikte uçmak için geri döndü Justina.

Gözlerin şahitliği nerdeyse yetmiyordu,
Ben burdayım demesi ikna da etmiyordu,
Bir serap ya da hülya ne dese bilmiyordu,
Hayaller ötesinden geri döndü Justina.

Ürperdi birden Alfred ellerini tutunca,
Gerçek değilse eğer olamazdı ki bunca,
El verdi masumiyet, korkuyu unuttunca,
Yürekten sarılmaya geri döndü Justina.

"Sen"li, "ben"li, yerini alıvermişti "biz"li,
Sırdaş oldu kainat aralarında gizli,
Görmedi ne şehirli ne dağlı ne denizli,
Başladığı adrese geri döndü Justina.

15.10.2016

Erkan Saltan

Düş gibi 3

Ve bitirdi Justina

Somuta kitlenmiş burdan alıp soyuta,
Yürütürken yansıttı ışığını Justina.
İnanılmaz olanın yaşandığı boyuta,
Kendisiyle götürdü aşığını Justina.

Karanlıktan ışığa önce gözler alıştı,
Geldiği yere bakıp anlamaya çalıştı,
Beklentisiz sevgiye savunmasız kalıştı,
Kendisine getirdi aşığını Justina.

Geçmişten taşınanlar, sevda ölüm vesair,
Neler neler nakletti yaşanmışlara dair,
Resmedemezdi ressam, şiir yazamaz şair,
Hissettirip titretti aşığını Justina.

Öncesi ve öncesi hatta daha öncesi,
Şaşırtıyordu zaten çok önce düşüncesi,
Bambaşka bir alemin oluverdi pençesi,
Kavrayıp ta ürpertti aşığını Justina.

Masumiyet deyince, dedi bildi saklımı,
Olmazı söyleyince, aldı dedi aklımı,
Sordu "An" da bir olmak yaşamaktan farklı mı,
Bir sarılıp eritti aşığını Justina.

Yol durur, zaman durur yürürken zahmetine,
Yol ve zaman döşenmiş sevdanın kıymetine,
Farkındayken; farkında kalmayıp kıymetine,
Dönmeyince bitirdi aşığını Justina.

28-04-2017

Erkan Saltan

Ermenek...

ara yazılmış kader yazılmış yer altına,
U kuruşa karşılık bir kumar hayatına,
Alın teri, kol gücü karın doyumuyorken,
Çaresizlik çekiyor madene inadına.

Yırtık kara lastiğin bu sessiz feryadına,
Ölümden önce kimse koşmaz mı imdadına,
Maden suyla boğuyor ve cana doymuyorken,
İster fitratına say, ister zulm de adına.

Erkan Saltan

Etme İstanbul...

Sen hayalim,
Sana kavuşmak mutluluğumdu...
Ben seni azmı sevdim.
ve senin haberin yoktu..
Üç günlük ayrılıklar nasılda çoktu;
Hiç üzmedim, hep özledim..
Çok sevdim, hep söyledim...
Ama.. ama sende
Bir kez mutlu çıkar akşama
yada bir huzurlu sabaha...
Etme..
Etme bu zulmü daha..
Sevip sardıkça ağlattın,
yemin limisin nedir.
Ben sana mecburum da;
yoksa bildiğinden midir...
Etme..
Yeter etme ne olur...
Kurtul bu inadından kurtul
Benim için başka yol bul..
Çünkü ben hala;
seni seviyorum İSTANBUL....

(08.11.12 - İstanbul)

Erkan Saltan

Gitmeye Geldim...

İnsan doğar ölümün kısıkcıyla,
Kimdir diyen kazık çakmaya geldim.
Dünya kapısından bir göz ucuyla,
Öylesine bakıp çıkmaya geldim.

Süleyman'ın kalmadığı cihan da,
Herkes yolcu iki kapılı han da,
Ömür denen bir nefeslik zaman da,
Ancak bir sigara yakmaya geldim.

Hayat kimisine feci den feci,
Kimine güzellik oda geçici,
Bin bir türlü entrika dolu içi,
Gülerek kenardan bakmaya geldim.

Bir yanda çıkara adam asanlar,
İhtiras uğruna nefret kusanlar,
Onlar kadar zalim zulme susanlar,
Zulmü başınıza kakmaya geldim.

Kalmaya can atanlardan ispatlı,
Hep derler ki hayat güzel can tatlı,
Can emanet bilirim gün hesaplı,
Giderken belki can sıkmaya geldim.

Fani dünya bitecek ecelimle
Gideceğim yalnızca amelimle,
Her ne varsa gelmeyecek benimle,
Sırtıma bir kefen takmaya geldim

(12.02.2014-İstanbul)

Erkan Saltan

Gönlüm, bu sana ders olsun..

Gönül çizginde sınır var,
Geçme dedim dinlemedin.
Bir hayal olacaksa yar,
Seçme dedim dinlemedin.

Varlığın var'a amade,
Sürüyorken günü sade,
Bir başka saki'den bade,
İçme dedim dinlemedin.

Nedir bu çektiğim senden,
Bıktım ardından çekmenden,
Bu yolda canımı tenden,
Biçme dedim dinlemedin.

Kalkıp olmazı isteme,
Ben ferman dinlemem deme,
Diyar gurbeti deneme,
Göçme dedim dinlemedin.

Diyorsun doğmak için öl,
Göle döner yandığın çöl,
Beni vicdanımla gönül,
Ölçme dedim dinlemedin.

Bak işte yaptığına bak,
Ben mi dedim burda bırak,
Boşluktan olur mu durak,
Uçma dedim dinlemedin.

Erkan Saltan

Hakkım yok

Tutuldu sevdanın susmayan dili,
Sebebini sorma bir saklım mı var.
Ne helallik istiyorsun sevgili,
Helal edilecek bir hakkım mı var.

Bir defa dönmedim onca defana,
Cefa oldum senin, bensiz sefana,
Ne sahip çıkmama ne de vefana,
Hak ettim demeye bir hakkım mı var.

Kaç kez kalktın bağlamaya tatlıya,
Kaç kez bu yol çıkmazlara saptı ya,
Yanlış zaman, yanlış adam yaptı ya,
Değilim demeye bir hakkım mı var.

Mantıkla duygular çatıştı durdu,
Gerçekler sevdayı sırtından vurdu,
Akıl hepten uzaklara savurdu,
Anla demek gibi bir hakkım mı var.

Hakkının yanında her ne kadarsa,
Var diyorsan; helal olsun ne varsa,
Varsın hasret beni nasıl yakarsa,
Yaksın dön demeye bir hakkım mı var.

Sen helal et aynı kor'da yandığım,
Yüreğinde aşkıyla yıkandığım,
Sonun malumuydu tek dayandığım,
Başka söz etmeye bir hakkım mı var.

İstanbul - 2016

Erkan Saltan

Hata benim işim

İnsanlar için ya hata,
Bu hakkın efendisiyim.
Bir yerde arama hatta,
Adresin ta kendisiyim.

Kesmez beni küçük hata,
Bakmam basit kabahata,
Ne gerek var ki ispata,
Bu işin en iyisiyim.

Yarım sevmem ilgim tüme,
Tanımam başka üstüme,
Rastlarsın bir gün büstüme,
Ben tam derslik birisiyim.

Sürçtü deme hiç dilime,
Seçilmiştir her kelime,
Bir selam çak heykelime,
Ben hatanın delisiyim.

Hata hızlı ve ardarda,
Yaparım görmez radarda,
Olmaz deme bu kadarda,
Bu işin en serisiyim.

Artık yapma diyen sussun,
O "sessiz beni" unutsun,
Şanımlı aklında tutsun,
Ben hatalar prensisiyim.

Yıprattılar ara ara,
Vardırıldılar bir karara,
El vermiş tüm hatalara,
Ben Teşekkürün sesiyim.

Çok hataya alışığım,
Her biri ayrı ışığım,
Bundan gayri barışığım,
Ve bu yolun yenisiyim...

09/05/2017

Erkan Saltan

Hayat ve sürprizleri

Ne zaman akışına bıraksam,
Arabeski bıraksam...
Ne zaman makus kader demesem.
Ben ne zaman sitemi bıraksam
Bırakmıyordu yakamı.

El koyup kimliğime
Tutukladığı ruhumu boğazlıyordu...
Suskunluğuma işkence ediyordu.
Konuş ulan
Konuş diyordu..
Konuş...

Konuş.
Olur mu ulan de.. Olur mu ?
Bu kadarda olur mu de.
Yırt yakanı bağrını,
Bağır.. çağır...
Kızılca kıyameti kopar
İsyan et...
Bu da neyin nesiydi de...
Böyle kader olur mu de..

Demedim Sustum..

De ulan de...
Bu kadar tesadüf,
Bunca saçma senaryo,
Onca olmaz..
Onca olamaz...
Ancak benim filmimde olur de.
Bir şey de ulan bir şey de.

Diyemedim Sustum...

Dünyam karışıktan öte karışık.
Yenisi eskilerden karışık,

Kör bıçak kaçtır bu kadar kemiğe dayanmadı.
Kaçtır yüreğim böyle yanmadı,
Kaçtır gönül böyle kabustan kabusa uyanmadı...
Kime ne diyecektim..

Sustum...

Nedeni biliniyordu suskunluğumun,
Onu söyle bari deyip vurdular...
Biliyorlardı..
İkrara ne hacet...
Tekrar olurdu...
Sustum...

Izdıraptan askılara astılar,
Hicran ateşiyile yaktılar...
Hasrete zincirleyip,
Özlemiyle dövdüler...

Yalın ayak yürüttüler,
Yollarım közden ..
Ağzım dolusu cam kırıkları.
Sustum doğradı...

Hayat ve sürprizleri
Çok acımasız..

Konuşsaydım.??

22/05/2017

Erkan Saltan

Her türden şiir olduk

Gelmeyecektik aslında,
Akılda olmayan yere.
Bir tatlı şiir faslında,
Şiir olduk dizelere.

Kapıldık şiire gece,
Nakşolunduk hece hece,
Yazılası bir bilmece,
İlham olduk dizelere.

Şiirin resmini çizdik,
Gecenin şiiri bizdik
Sözcük sözcük bizi dizdik,
Tema olduk dizelere.

Ağaca çiçeğe evdik
Kuşları böceği sevdik,
Ovalara sığmaz devdik,
Pastoral'dik dizelere.

Sevda bir başka dillendi,
Bizde başka şekillendi,
Gönüller aşka bilendi,
Lirik olduk dizelere.

Hiç bitmeyecekti güya
Gece gibi bitti rüya,
Beni savurunca dünya,
Epik olduk dizelere.

Dedi gel kendine doğrul,
Bunca karmaşadan durul,
Sevda adına bir yol bul,
Didaktik'dik dizelere.

İçte yangın sönmeyince,
Bir yol bulup dönmeyince,
Buna sitem dinmeyince,
Satirik'tik dizelere.

Bu rüya son bulacaktı,
Elde hüznün kalacaktı,
Vuslat yerini bıraktı,
Dramatik dizelere.

20/06/2017

Erkan Saltan

Hoşçakal

Zifiri düşüncelerime,
Karanlık gecelerime,

Güneştin, gökten düştün,
Gerçek ve tatlı düş'tün.

Gülen sesim, uzak resim,
Cana can olan nefesim,

Yüreğinle görmüştün,
Yüreğimi görmüştün.

Olmazını aşamadın,
Kartal gibi yaşamadın,

Nedendir deyip, gülmüştün,
Sense yaşayıp gülmüştün...

Anlatmam seni de yakar,
Vakte yetişmez cevaplar...

Suskunluğunla sövmüştün,
Suskunluğuma sövmüştün...

Yolun sonu ecel gibi,
Her bir soru ecel gibi.

Ecelden evvel ölmüştüm,
Hemde uçmadan ölmüştüm...

Ve suskun yol alma vakti..
Dostça hoşça kalma vakti....

30-03-2017

Erkan Saltan

Kal diyorsun

Bir deli kız türküsünü,
Söylüyorum çal diyorsun.
Bu türkünün öyküsünü,
Ara bende bul diyorsun.

Bu hasretten bıkmıyorsa,
Gönlün engel yıkmıyorsa,
Yolun bana çıkmıyorsa,
İşte buyur yol diyorsun.

Ne çok engel atlamışım,
Hayalimi katlamışım,
Ben son noktamda kalmışım,
Yetmez daha ol diyorsun.

Akıl der, yürek ne anlar,
Boşadır dert anlatmalar,
Gitmekte zor kalmak kadar,
Söyle bu ne hal diyorsun.

Ben sevdan ile yoğrulup,
Çıkış ararken yorulup,
Güç bela yola doğrulup,
Gidiyorum kal diyorsun.

12/05/2017

Erkan Saltan

Kolay mı sandın

Beni bana bırak yüklenme bunca,
Bende bir insanım kolay mı sandın.
Neler çektim geçen zaman boyunca
Sen, senden geçmeyi kolay mı sandın.

Bitmesin istedim, olmadı bitti,
Bir oldu bittiyse, bitmedi gitti,
Akıl yürek karmaşası tüketti,
Olmazı seçmeyi kolay mı sandın.

Aldırma, aldırılmaz görüldüğüme,
Taş kalpli kimliğe büründüğüme,
Pişman ettiler ya, hep döndüğüme,
Keşkeler içmeyi kolay mı sandın.

Görünüp zulmetme, sen gel insafa,
Dayanmaz düşerim gör ki zaafa,
Derin sevdaları kaldırıp rafa,
Candan can biçmeyi kolay mı sandın.

Kavuşmaya engel ne çok sebep var,
Belki tek bir sebep, bu sevda kadar,
Derinde aşılmaz, geçilmez duvar,
Erken bitirmeyi kolay mı sandın.

Neden bu suskunluk, bu sessizliğe,
Ne düşürdü beni çaresizliğe,
Bir sana mecburum bir sensizliğe,
Burda yol seçmeyi kolay mı sandın.

Erkan Saltan

Nankör

Bir insan insanı tanımıyorsa,
Kendi gibi bilir ondandır hoş gör.
Yanılanı kalkıp kim kınıyorsa,
Bilmeli oynamış oyunu nankör..

Uzaktan uzağa canımı yaktı,
Hep sonradan duydum ortada yoktu,
Gördüm en sonunda gözüme soktu,
Allah yok etsin beş duyunu nankör.

Bilen yalnız nankör diye seslendi,
Hainlik, kalleslik, kinle süslendi,
Ocak söndürmekle ruhu beslendi,
Döktü kalpten zehir suyunu nankör.

Önüne varını yoğunu sersen,
Başkaca isteğin var mıdır desen,
Gül gibi görünür batacak sevsen,
Dikendir unutmaz soyunu nankör.

Şeytana pabucu giydirir tersten,
Sevdi zannedersin vursa da kasten,
Yaklaşımı farklı onun herkesten,
Göstermez riyakar huyunu nankör.

Ne eşim ne dostum ne yakınımды,
Çok uzak akraba güya hanımды,
Nankörlük en hafif uyan tanımdı,
Allah uzak tutsun yolunu nankör

İnmeyi düşünmez çürütür sırtı,
Yinede o koyar kuralı şartı,
Memnun edemezsin ceberrut kartı,
Elin yetmez ister kolunu nankör.

Bendeki bu nankör herkesten farklı,
O sinsi beyinde bin şeytan saklı,
Türlü melanete çalışır aklı,
Kazar gece gündüz kuyunu nankör.

Canımı çok yaktın Allahın'dan bul
Bu dünyanın zehr'olsun öylece defol,
Git yan cehennemde dilemem kurtul,
Hak ettin ne yazık sen bunu nankör.

Kimliğini nankörle maskeledim,
Bir sen bil adını bir ben istedim,
Allah'tan insanlık için diledim,
Tez elden devirsin boyunu nankör.

(2011 İstanbul)

Erkan Saltan

Neyse boşver

Ne duyulmuş
Ne söylenmiş sedayım.
Ne doğmuş, ne yaşamış,
Ne de ölmüş sevdayım.
Ne alev kırmızısı,
Ne zifir karasıyım,
Ne beyaz ne tozpembe,
Hayal hatırasıyım.

Bir güzergah değilmiş,
Ne rota ne yönmüşüm.
Bir kelimeyle gelmiş,
Bir cümleyle dönmüşüm.

Ne sen ne ben üzerinde,
O bembeyaz sayfanın..
"Biz"i çoktu içtendi,
İzi yok bu sevdanın.

27/06/2016 - İstanbul

Erkan Saltan

Olabilir

Nedir sabit olan nedir değişmez,
Olmaz deme, olmaz ne olabilir.
Hatadan korkunca insan gelişmez,
Sökülebilen şey takılabilir.

Olmaz ise talihine gücenme,
Çalış yine doğrudan geri dönme,
Vardığın zirveye fazla güvenme,
Çıkılabilen şey inilebilir.

Fark etmeden yanmak çile selinde,
Yaşamayı seçme kor bedelinde,
Eziyeti hiç büyütme elinde,
Tutulabilen şey atılabilir.

Direnç koyup hiç boşuna yorulma,
Kazanmak istersen başka yol bulma,
Seni iten gücü itmeye dalma,
İtilebilen şey çekilebilir.

Bir gün mecbur olur kovduğu sese,
Aldırmazsa etrafında herkese,
Pişmanlıktır o kibirden elbise,
Dikilebilen şey sökülebilir.

Tercihleri hedefe çıkarmasa,
Adımları doğru yere varmаса,
Yol alırdı aynı şıkta durmаса,
Gelinebilen şey dönülebilir.

12.11.2017

Erkan Saltan

Özlem ığlıklarım...

Sadece kendilerini taşımaz kanatları;
kuşların.
Sevgi ve selamda götürür yare....
Ve kanat seslerinde özlem ığlıklarımı....

(08.08.2010- İstanbul)

Erkan Saltan

Saati var, gelir....

Yırtar karanlığı,
bir sessiz hışımla,
Ve dikilir karşına
acımasızca....
Vurur alnının orta yerine,
El ayak çekilince;
yalnızlık...

(22-07-2013 İstanbul)

Erkan Saltan

Saçlarım

Bir çoğunuz çoktan terk etti bile,
Kalanlar ne olur üzmeyin artık.
El ele başladı bitmeyen çile,
Beraber geride yıllar bıraktık.

Bil ki şu başıma ayrı yazı'sın,
Mecburen kalana sende razı'sın,
Hiç yok'un fazlası, var'ın azı'sın,
Beraber gidene ağıtlar yaktık.

Ne dinledi nede hatırımı saydı,
Başımın tacıydı bir anlasaydı,
Her şey gitti bari onlar kalsaydı,
Birlikte aleme fors atacaktık

Uğraşsam gidenler geri gelirmiş,
Gelmezse çakması olabilirmiş,
Anladım ki bende yeri derinmiş,
Kalanla ardından öylece baktık.

Giden gitti artık ne desem boşa,
Geriye kalanlar yetmiyor başa,
Üstüne ağırıp dönersen kışa,
Ey saçlarım asıl o zaman battık...

03.03.2015

Erkan Saltan

Sakındı, yabancı gibi....

Aldı başını gitti özlem koydu yerine,
Oysa hep yanımdaydı ne kadarda yakındı.
Tasadüf dün rastladım gönlümün özeline,
Selamlaştı sadece dokunmaktan sakındı.

Araya okyanuslar dağlar koyacak kadar,
Mesafeli duruşun kaç tane sebebi var,
Bu yabancı haliyle sönüyorken ışıklar,
Karanlığa terk eden o tavrını takındı.

Yüreğim bunca zulme gerek var mı diyordu,
İçin için duruma isyanlar ediyordu,
Gidiyordu, ardından yüreğim gidiyordu,
Gözlerim öyle mahcup arkasından bakındı.

Anlaşılan bu gözler sırf rüyada görecek,
Kaldığı yerden hayat hayallerle sürecek,
İç içe yaşayacak öylece sürdürecek,
Kalp özlem hançerine zaten değişmez kın'dı.

(05.02.2014 İstanbul)

Erkan Saltan

Sarıkamış

Allahuekber dağına,
Vardı Mehmedim kara kış.
Dünyada son durağına,
Vakur sessizce bir bakış.

Aldırmadan açlığına,
Emri, sevda ile karmış.
Çarık çekmiş ayağına,
Gideceği bu kadarmış.

Düşmeyecek sancağına,
Düşmesin diye yakarış.
Düştü kardan yatağına,
Adım başı gonca nakış.

Doksan binin ocağına,
Kor düşüp umut kırılmış.
Yurdun dört bir bucağına,
Beyaz hüzünle varılmış.

Saldırılmış toprağına,
Karlardan üstünden sarılmış.
Peygamberin kucağına,
Uğurlarken Sarıkamış.

22.12.2017

Erkan Saltan

Sen o kadar bensin ki.

El ele değil de uzaklardayken,
Öylesine benle bir bedensin ki.
Ruhumuz kefedede bir ayardayken,
Sıra dışı sen o kadar bensin ki.

Telepati tarif etmez olanı,
Sır etmiyor kendimizde kalanı,
Sanki her şey ikimizin planı,
Çok acayip sen o kadar bensin ki.

Ne, ne kadar beni bozar sıkarsa,
Senden dinliyorum daha ne varsa,
Seni de; sevinçler beni sararsa,
Sarmalıyor sen o kadar bensin ki.

Unuttuklarımı parlatıyorsun,
Açıklar görürsen kapatıyorsun,
Ben derken sen beni anlatıyorsun,
Derinimde sen o kadar bensin ki.

İsterlerse "konuşmak" olsun yasak,
Yine anlaşırız hiç konuşmasak,
Aylar yıllar görüşüp buluşmasak,
Hal biliriz sen o kadar bensin ki..

Bakışların saniyesi bir kitap,
İçi güler ne doyumsuz bir hitap,
Gözler ile kalpler olur muhatap,
Susunken de sen o kadar bensin ki.

Hangi bildiğimi ser'de tutayım,
Ortak yanımıza, neyi katayım,
Mümkün değil yazayım, anlatayım,
Eksik olur sen o kadar bensin ki.

Okyanus kurusa dağ kudursa da,
Biri yerden göğe köprü kursa da,
Hiç dönmelese kürr-e-i arz dursa da,
Bu değişmez sen o kadar bensin ki.

20.10.2017

Erkan Saltan

Seni gömdüm geçmişe

Tanımaya ağır bedel ödedim,
Ben geçtim, sende geç; senden geçmişe.
Hepten sildim seni bence yok dedim,
Seni yıllar önce gömdüm geçmişe.

Varlığın her zaman çıkardı şer'e,
Görmedim hayrını olsun bir kere,
Ettiğin her zulüm kalsın mahşere,
Seni bu dünyada gömdüm geçmişe.

Yeniden tuz basma eski yarama,
Bir kez iyilik yap beni arama,
Sana söyleyecek çok söz var ama,
Onları da senle gömdüm geçmişe.

Uzak dur, uzak ol, uzaktan uzak,
İsminle, cisminle, resminle uzak,
Sözünle gözünle, izinle uzak,
Seni benden uzak gömdüm geçmişe.

Erkan Saltan

Sigara

Görünüşü düzgün kıyafeti şık,
Bundan zarar gelmez diye düşündüm.
Görev başındayken saçıyor ışık,
Ufkumu açacak diye düşündüm

Benden önce ne çok seveni vardı,
Onlar yanılıyor olamazlardı,
Her yaştan, meslekten dünya kadardı,
Bu ne güzel grup diye düşündüm.

Görüyordum ama tanışmamıştık,
En üzgün olduğum gün karşılaştık,
Teselliyim dedi, nasıl kaynaştık,
Ne iyi arkadaş diye düşündüm.

Nereye gittiysen geldi oraya,
Sandım tek merhemdir cümle yaraya,
Ne yokluğa baktı ne de paraya,
Ne vefalı bir dost diye düşündüm.

Dedim buymuş dostum yarenim asıl,
Nasıl bir yakınlık, içtenlik nasıl,
Ciğerimi biliyordu velhasıl,
Ee daha ne olsun diye düşündüm.

Evine çok geldim yatak odana,
Alırsan çok keyif veririm sana,
Uzan da kendini bırakıp bana,
Der gibi ne güzel diye düşündüm.

Okula gidersen gelirim bende,
Yanımdayım caddeler gezerken de,
Uçak vapur otobüste trende,
Kim benimle olur diye düşündüm.

Ters bir şey yaparsam kırılır sandım,
Sonra benimle az takılır sandım,
Bir gün gider dedim sıkılır sandım,
Çok fazla dayanmaz diye düşündüm.

Soyadı sabitti ad değiştirip,
Bazen allı pullu kılığa girip,
Bin dereden türlü sular getirip,
Şirinlik yapıyor diye düşündüm.

Şikayetim yoktu birliktelikten,
Oda kararlıydı azmi çelikten,
Hatta pek memnunduk asudelikten
Bizi kıskanırlar diye düşündüm.

Bir gün Öksürünce gittiğim doktor,
Neyim var dedim de dedi ona sor,

Allah Allah doktor da kıskanıyor,
O yapsa bilirdim diye düşündüm.

Arada bir şüphelenip utandım,
Böyle dostu nasılda kötü andım
Bu konuda kendimi yalnız sandım,
Çokta ayıp ettim diye düşündüm.

Aynaya bakınca şöyle durdum da,
Diş sarı yüz gri, çökmüş durumda,
Ne bileyim dedi ona sordum da,
Günahını aldım diye düşündüm.

Hesap yaptım bir eksiklik var ama
Ben ararken dedi boşa arama,
Nerde dedim rastladın mı parama,
Yok dedi, ne bilsin diye düşündüm.

Yani onca seven neden yeğlerdi,
Kim yıllar boyunca gönül eğlerdi,
Sonuçta yanlışı olsa söylerdi,
Bu benim kuruntum diye düşündüm.

Üzüntü, gerilim, endişe sevinç,
Duygular ezberler şerefine iç,
Dosttan kuşkulananmak olur muydu hiç,
Nasıl vefasızım diye düşündüm.

Tanışırken her şeyi biliyordu,
Şimdilerde ne sorsam bilmiyordu,
Yıllar bizden bir şeyler siliyordu,
Arıza nerede diye düşündüm.

Bir kaç günlük ayrılık iyi gelir,
Aramızda sorun elbet düzeler,
Belki oda yanlışı neyse bilir,
Doğruyu buluruz diye düşündüm.

Aramadı ilk gün nasıl bekledim,
Dost arardı gelir bulurdu dedim,
Böyle yoksunluğu asla çekmedim,
Olmazsa olamam diye düşündüm.

Nasıl attım kapısına kendimi,
Ezip geçtim gurur onur bendimi,
Kimse beni önce böyle yendi mi,
Yok buna mecburum diye düşündüm.

Bakış başka bakış bana o anki,
Dedim geçiciydi kızma inan ki,
Karşımda kibirden bir dağ var sanki,
Ne derse yaparım diye düşündüm.

Ayrılmayı denedim gidemedim,
Ben Kaç koldan bağıydım bilemedim,
Kopamazdım bir daha denemedim,
Teslim olmak gerek diye düşündüm.

Fark ettiklerimi görmezden geldim,
Bütün yanlışları kendimden bildim,
Bir gün konuşarak çözelim dedim,
Zamanıdır artık diye düşündüm.

Her soruma vardı mutlak cevabı,
Senin dedi tüm günahı sevabı,
Yani ne kuralı vardı ne de kitabı,
Bu ne acaip şey diye düşündüm.

Artık esiriydim dostluk yalandı,
Her nefeste benden ömür çalandı,
Kayıp para falan, zaten talandı,
İlk defa o düşman diye düşündüm.

Burya kadar dedim yolumuz senle,
Dedi öyle uçma bir beni dinle,
Kandırma boşuna seni kendinle,
Ne demek istiyor diye düşündüm.

Ben sana ne zaman bana gel dedim,
İsteseydim zaten çıkar gelirdim,
Peşimden sen koşun dedi, delirdim,
Baktım evet haklı diye düşündüm.

Dedi senin hevesindim havandım,
Uç günün sonunda haklı davandım,
Hani derdini çileni savandım,
Söyleyecek ne var diye düşündüm.

Yani ne söylese ne yapsa haklı,
Cümle marifeti dumanda saklı
Şimdi beni yenen bunun mu aklı
Bu ne büyük ayıp düşündüm.

Bir parça kağıdı giydir tütüne,
Yak varsın bedende zehir bütüne,
Sermayesi tümünden zarar üstüne,
Kafayı yemişim diye düşündüm.

Ne yılışman ne öfken, ne gülüşün
Artık beni aldatmaz görünüşün,
Ben bitirdim bundan gayrı sen düşün,
Onca yıla yazık diye düşündüm.

15.10.2017

Erkan Saltan

Soma

Yaşamak uğruna kefen giyenler,
Başkaca çaresi yoktu diyenler,
Çizmeyi sedyeden esirgeyenler,
Madenden de derin iz bırakma da,
Ahlakın resmini çizdi Soma'da...

Kalanlar acıyla kavrulacaklar,
Söndü bir ocakta nice ocaklar,
Kimini vermeyen maden kucaklar,
Arkadaşım evli burda ko'ma da,
Beni bırak dedi bekar soma'da...

Kimine saltanat yok pahasına,
Kimine bir ekmek can pahasına,
Ekmeğe ölümün derin yasına,
Yürekler yaralı, vicdan koma'da,
Kızılca kıyamet koptu Soma'da...

(13-05-2014 İstanbul)

Erkan Saltan

Söylemem

Benmiyim melankolik,
N'olur öyle demeyin,
Sıkıntılar kronik,
Belki ondan böyleyim.

Çözülmez kördüğümü,
Bulup gün sürdüğümü,
Ne dertler gördüğümü,
Ne sorun ne söyleyim.

Erkan Saltan

Söyleyemedim

Nedir suskunluğun söyle nedendir.
Ne çok sordu bunu; söyleyemedim.
Kimbilir üzülen belki gidendir,
Nedendir gidişim söyleyemedim.

Farkında değildi yanlış yaparken,
Yanlışını doğru sanıp sunarken,
Birde beni benden iyi anlarken,
Kalkıp bu tezatı söyleyemedim.

Vazgeçen bu kadar üstelemezdi,
Israrla sorması içimi ezdi,
Şebebi bilmeyi hiç istemezdi,
Üzülmesin diye, söyleyemedim.

Sebep bende kalsın bir ben bileyim,
Ne sormasın bana ne ben söyleyim,
Belki ondan daha beter haldeyim,
Varsın sitem etsin, söyleyemedim.

Sitemine sustum, sözümü yuttum,
Söyleyecek oldum kendimi tuttum,
Aklıma kazılan sözü unuttum,
Unuttum'a saysın, söyleyemedim.

Bin defa sorsada bin defa bende,
Benimle kalacak yıkan nedende,
Bunca ezilirken canda bedende,
Hicran pahasına söyleyemedim.

Bir devir kapattı gönül defteri,
Öyle boş kalacak kapanmaz yeri,
Hatrını kullanan güzel günleri,
Dinleyip derdimi, söyleyemedim.

İstanbul - 06/05/2016

Erkan Saltan

Şimdi

Kırmak içindeki zincirleri..
Yeniden başlamak;
gözlerinden işaret bekleyen hayata.
Bir o kadar dingin...
Ve olabildiğince pervasız...
Ayaklandırmak saklı umudu,
ve rengarenk boyamak hayalleri...
Sonra yok
Sonrası yok
Şimdi, şu anda.

Erkan Saltan

Tesadüftü

Hayatta hiçbir şey tesadüf değil ,
Bir sebebi vardır her çakışmanın.
Bu durumda bu da tesadüf değil,
Ama büyük tesadüftü inanın.

Benden, halden, yorulup bıkmış gibi,
Biliyorum köprüyü yıkmış gibi,
Beklemişte ben yola çıkmış gibi,
Görünse de tesadüftü inanın.

Olsun diye bir asır beklesem de,
Mümkün değil denk gelmez istesem de,
Ama oldu şimdi ne söylesem de,
Boş gelecek, tesadüftü inanın.

İki de bir şansım varken tutmuyor,
Milyon da bir kör talih unutmuyor,
Ben ne desem bilirim avutmuyor,
Varsın olsun tesadüftü inanın.

Kim gidipte çıkmazda dolaşırdı,
Kendini anlatılmaza taşırdı,
Tesadüfün kendisi de şaşırdı,
Ama oldu tesadüftü inanın.

25.02.2018

Erkan Saltan

Unuturuz

Sarılsakta ihtirasla,
Sevda demez kuruturuz.
Sevdiceğim seni asla,
Unutmam der unuturuz.

Aşkı ile yandıığımız,
Onsuz olmaz sandığımız,
Biraz gözden ırağımız,
Olduğunda unuturuz.

Arkadaşlık dostluk yalan,
Sen varmış gibi oyalan,
Görür başı darda olan,
Dönüp bakmaz unuturuz.

Sırtında sürerken sefa,
Yere indir gör bir defa,
Ne sadakat ne de vefa,
Ne var, ne yok unuturuz.

İtibar gördükçe kaftan,
İyi niyet muaf aftan,
İyilik yapanı saftan,
Sayar öyle unuturuz.

Faydasız hısım akraba,
Uymaz bizdeki hesaba,
Yük olunca ana baba,
Onları da unuturuz...

Güzellikler uçar elden,
Giden götürmüştür senden,
Zaman denen değirmenden,
Yardım alır unuturuz.

Göçüp giden iyileri,
Boş duruyorken yerleri,
Geçmiş geç bak ileri,
Der kolayca unuturuz.

Haksızlığı yanlışları,
Say aklında kalmışları,
Zulmü reva kılmışları,
Bir kaç günde unuturuz.

Nerde değer, erdem nerde,
Bir keşmekeş orta yerde,
Çıkar kurulmuşsa serde,
Biz dünyayı unuturuz.

29.03.2015

Erkan Saltan

Uzak diyarlar

uzaklar..
uzak diyarlar var ya hani;
hani her gece
başımı yastığa koyduğumda,
hani gözlerim boşluğu dövdüğünde,
yani kendimi bulduğum...
hani her şeyden
ve herkesten uzak..
ve yokluğunda
ve yokluğuna dayanamazken..
seni aradığım
orda sandığım
belli belirsiz bulduğum;
o uzak hayaller
o uzak mutluluklar,
yani..
o uzak diyarlar...
sen gittin
ben...
ben şimdi ordayım...
ben sensizim
ve ben sensiz
hep o uzak diyarlardayım..

Erkan Saltan

Üzmüşüm seni

Bir ucu mecburi, zaman bir ucu,
Kaç zamandır keşmekeşte yüzmüşüm.
Sanma ihmal yada kasıt sonucu,
Habersiz bırakıp seni üzmüşüm.

Haber almak için fırsat güdenim,
Beni benden öte merak edenim,
Göz yaşına söz geçirmez nedenim,
Elimde olmadan seni üzmüşüm.

Hüzün yüklemişim kendi "Şeker"e,
Beni bana rağmen bunca çeker'e
Anla beni demiyorum bu kere,
Anlıyorum "can"ım seni üzmüşüm.

Bir dahası olmaz al sözüm olsun,
Bihaber kalmaya bir çözüm olsun,
Göz yol gözler ise bu gözüm olsun,
Değilmi ki bunca seni üzmüşüm.

27.11.2017

Erkan Saltan

Ve artık

Aklı uzaklarda kaç vakittir,
Unutmaya gücünün yetmediği
Bitti dediğinin bitmediği
Ardından sürüklediği yerdeydi...

Yüreği uzaklardan acıyor,
Yüreği uzaklarda
Yüreğini üzerine bastığı,
Umut goncalarını dalına astığı,
Gönül bağında atıyordu..

Gözleri yakınla bağını kesti,
Gülünce içi gülen gözleri,
Gönlüne su veren gülümsemeyi,
Görmenin sevdasına
Uzakları dövüyordu sessizce...

Sebepler belki mekan belki zamandır,
Çıkışı unuttu anlayıp bilesi yok..
Uzaklardaydı çokca zamandır...
Kendine gelesi yok.

27-04-2017

Erkan Saltan

Vur beni

O gönlünün gülü'yken,
Soldurdu onmaz cefan.
Sevda bir sam yeliyken,
Oldu susmayan tufan..

Yerden toplayan huri,
Har vurup savur beni.

Benden de uzakta ben,
Dünyam ıssız bir fanus...
Düşmeyecekti katren,
Derya deniz okyanus..

İçte yangın mecburi
Nar vurup kavur beni...

Ayrı şehri yok sayıp,
Yürüyorken elele,
Can kayıp, canan kayıp,
Demek buymuş zelzele...

Suskun sesi billuri,
Yar vurup ta vur beni.
Şar vurdurup vur beni,
Öldürüp de dur beni....

01/02/2018

Erkan Saltan

Yalancı

Riyakar gözlerle gülüp baktın da,
Gözlerin aslına döndü yalancı.
Kalkıp yarınlara ışık yaktın da,
Yatsıya varmadan söndü yalancı.

İnsanı kandırmak işinmiş meğer,
Erdemden bihaber, bilmezsün değer,
Yüzüne vurulsa yalanın eğer,
Pişkince deme o dündü yalancı.

Dilin kemiği yok atarken cömert,
Hayalle umutla oynarken namert,
Üzmeyi kendine etmesende dert,
Kurtardığın tek bu gündü yalancı.

Yalanına çarpıl mağdur ol inle,
Ne var ne yok tüm bedduam seninle,
Kaldığında birgün kendi kendinle,
Sor üzdüğüm ne düşündü yalancı..

Bugünün yarını birde Allah var,
Yalanın sonu yok bir yere kadar,
Bumerang bu döner senide yakar,
Bak ki cehennem göründü yalancı.

(01.08.2014- İstanbul)

Erkan Saltan

Yalnız İstanbul

Herkesin işi sensin ondan senin iş'in yok,
Düşler senin üstüne ondan senin düş'ün yok,
Her halde yakıyorsun, görünen ateşin yok,
Sırrın kendinde saklı ondan senin eşin yok.

Herkesin gözü sende, herkes seni kıskanır,
Muhteşem duruşunla kainat seni tanır,
Güzelim diyen herkes seni görür utanır,
Güzellik başına dert, sen yalnızsın eşin yok.

Kah tevazu gösterir, kah kibirle boğarsın,
Geceler neler saklar, güne nazlı doğarsın,
Bir hüznün, bir mutluluk her an her şey yağarsın,
Bir başkadır ruh halin, belki ondan eşin yok.

Yaşını göstermeyen, emsalsiz nazlı kızsın,
Dönüp baksan geçmişe her dönem tek yıldızsın,
Kimseye bırakmadı tahtını bitmez hırsın,
Hep tek olmak istedin, belki ondan eşin yok.

Herkes birine aşık, herkesin sevdiği var,
Sevilmek güzel ama sevmekte bir o kadar,
Dünyanın en güzeli olsan yine dünya dar,
Bu yalnızlık kaderin, çünkü senin eşin yok.

Sen kiminle dertleşip içini dökeceksin,
Kim var senin emsalin kime ne diyeceksin,
Belki de bir arkadaş bir yar isteyeceksin,
Mümkün değil İstanbul yeryüzünde eşin yok.

(10.10.2013 - İstanbul)

Erkan Saltan

Yalnız yolcu

Ücra ıssız istasyonda
Kim bilir kaç zamanda bir trenin geçtiği..

Sırasız ve sabırsız,
Adresine yakın, zamanı uzak,
Bekleyen yolcuydu.

Herkesten uzaktı,
İssiz istasyonun
Yalnız yolcusu...

Zifiri bir gece yarısı,
Yağmurlu bir sabah,
Yada güneşli bir akşam üstü,
Saati yoktu, takvimi de...

Ama gelecekti
Belirsiz bir zamanda...

Hayalleri güzeldi,
yolculuğuna dair...
Bu defa olacaktı belki de
Olmasını dilediği
Onca olmayan...

Çok beklemişti..
Kaç zamandır bilmiyordu...

Ve nihayet... Nihayet...

Görünmüştü beklediği tren,
İstasyonda durduğunda
önce gelişine,
sonra getirdiğine inanamadı.

Pencere de beliren;
Serap yada hülya,
Bir hayal, bir rüya,
Masal prensesi veya...

Ama gerçektir...

Göz göze geldiler...
Bakışlar aldı götürdü uzaklara.
Önceden tanıyorlarmış gibi.
Tanıdık baktılar...

İnen yoktu o trenden
Binecek vardı.

Gideceği yeri merak etmiyordu,
Umut dolu meçhule gidiyordu zaten...

Ama
Kaldı öylece binmedi...
Döndü ağına baktı..
Yetmezdi..
Süresi ve menzili bilinmez yola..
Susarak anlatmıştı...
Konuşmadan anlamıştı
Umut treninin güzellik yolcusu.

Çok şey söylemişlerdi...
Tren yürümeye başladı.
Donmuş gibiydi...

Pencere de beliren;
Serap yada hülya,
Bir hayal, bir rüya,
Masal prensesi veya...

Ama gerçektir...

Kaçırdı gözlerini,
Sustu bakışları..

Ve...
Gittikçe geride kalan yalnız yolcuya
Israrı bırakıp, mendil salladı.

22/06/2017

Erkan Saltan

Yar

Seni unutmanın bir yolu olsa,
Aklımdan adını sileceğim yar,
Şu gönlüm gönlünden bir an kurtulsa,
Ârdıma bakmadan gideceğim yar...

Gönlüme izinsiz sevda düşmesi,
Elde değil her an delip deşmesi,
Yokluğun kahreden hüznün çeşmesi,
Bir dursa akmadan gideceğim yar...

(2014 - İSTANBUL)

Erkan Saltan

Yerle gök

Ateşten gömlek giydiler,
Bu yolda yanacak kadar.
Baksa görür gibiydiler,
Yakındı yerle gök kadar.

İkisi bir olamayıp,
"Biz" demeye kalamayıp,
Bir orta yol bulamayıp,
Uzaklar yerle gök kadar.

Birbirini tam anlarken,
Birbirini tamamlarken,
Birbirine tamam derken,
Ayrılar yerle gök kadar.

Arada yok yalnız gurur,
Ayrılık çanları vurur,
Ki biri birine mecbur,
İken yer ile gök kadar.

Gökten düşer yer kabul der,
Yer belki de bundan heder,
Neyi ne kadar hak eder,
Suskunluk yerle gök kadar.

Böyle bu dünya durdukça,
Onlar dünyada durdukça,
Yer gök yerinde durdukça,
Mesafe yerle gök kadar.

13.04.2017

Erkan Saltan

Yolcu

Gerisi yok istikamet önedir,
Zaman durur insan içinde yürür.
Doğumdan ölüme tek bir yönedir,
Her nefeste erir sınırlı ömür...

Yolcu belli yol ne kadar, belirsiz,
Niyet subut bulmaz, asla emirsiz,
Geçen geçer telafisiz tamirsiz,
Az öncesi imkânsıza bürünür.

Yolculukta değişken engeller var,
Her adıma döşenmiş bedeller var,
Akla gelmez, başa gelir haller var,
Aşar kimi yolcu, kimi sürünür.

Yol yürümez yolcu yola sürgündür,
Ne durmak ne geri dönmek mümkündür,
Bir dünyadan diğerine göçkündür,
Aralıksız bile bile yürünür.

İlerisi malum belki ondandır,
Ürkmek belki kaçınılmaz sondandır,
Söylemler de yine aynı tondandır,
Geçmiş yad etmek lüzum görünür.

Gözde tüter geçmişin hayalleri,
Hatırlanır ömrün gonca halleri,
Söndürür yangını mazi yelleri,
Yüreklerde bir esinti görülür.

Kaderden tecelli hayır ile şer,
Yazılana tabi yaşarken beşer,
Deftere iradi ameli düşer,
Gün gelir burdaki defter dürülür.

18/02/2018

Erkan Saltan

Yoranın gitti.

Biraz engebeli yolun sonunda,
Kendini çıkmaza vuranın gitti.
Üzülme; boşuna senin yolunda,
Bir engelmış gibi duranın gitti.

Belki "sessizliği" tercih edişin,
Sebebiydi senden çekip gidişin.
Susarak, çıkışın tüm serzenişin,
Zorla temelini kuranın gitti.

Anladı da seni inceden ince,
Şaşırttı belkide seni bilince,
BİZ olmak yerine sıra gelince
Bu mümkün mü diye soranın gitti.

Emeğin gayretin fedakarlığın,
Nimetti, ihsandı, candı varlığın.
Karşılık bulmadı lütufkarlığın,
Sürekli kalbini kıranın gitti.

Labirenti aşamadı aklında,
İstediği bu değildi aslında,
Yazın sefasında bahar faslında,
Zamansız kar tipi boranın gitti.

Nice kolaylıklar sunmuştun oysa,
Çok mutlu olurdu başkası duysa,
Hiç istemiyorken her ne olduysa,
Kalbi sende kalan; yoranın gitti.

10/10/2017

Erkan Saltan